

P r o j e k t

86 Rkp [33]
Ustawy o Ustroju najwyższych szkół w Państwie
Polskiem.

M o t y w y:

Znaczna część najwyższych uczelni w Polsce powstała dopiero w czasie wojny, w ostatnich latach i prawie każda w odmiennych warunkach. Zupełnie zorganizowane przed wojną były tylko szkoły w b.zaborze austriackim, ale i te podczas wojny uległy dezorganizacji z przyczyn zewnętrznej natury. Istnieje więc ogromna różnorodność ustrojów naszych szkół akademickich.

Jest rzeczą niezbędną, by ująć ustroje wszystkich szkół najwyższych w Polsce w jednolite ramy ustawodawcze i przyczynić się do wewnętrznego zjednoczenia Polski na tem polu, skromnym może rozległością, lecz jednym z najważniejszych dla naszej kulturalnej przyszłości.

Temu wielkiemu celowi służyły prace uniwersytetów w Krakowie i we Lwowie podjęte rok temu nad ułożeniem statutu ramowego dla wszystkich uniwersytetów polskich. W najgorszych warunkach zewnętrznych profesorowie K.Twardowski i St.Estreicher usilnie i bez wytchnienia kierowali pracami kolegów nad ustawą i formułowali wyniki tych prac. Również Politechnika lwowska i niektóre inne szkoły akademickie nadesłały Ministerstwu nowe projekty statutów tych szkół. Z początkiem lipca b.r. odbył się w tej sprawie liczny zjazd delegatów profesorów wszystkich uczelni akademickich w Polsce i przez dni kilka tak na posiedzeniach ogólnych jak i w sekcjach /:Uniwersyteckiej, politechnicznej, szkół zawodowych:/ pracował nad wzajemnem porozumieniem się i ułożeniem wytycznych

dla organizacji szkół najwyższych.

Głównem dążeniem przedłożonych projektów statutu ramowego i głosów przedstawicieli szkół akademickich na zjeździe było pragnienie większej swobody i wszechstronniejszej autonomji szkół najwyższych.

Ministerstwo postanowiło przychylić się do tego powszechnego słusznego żądania i udzielić najwyższym uczelniom w Polsce zupełnego samorządu pod względem naukowym t.j. względem dla nich istotnym. I to jest idea zasadniczą niniejszego projektu.

Nieograniczona wolność badań naukowych i sposobu nauczania, samorząd wydziałów jako przedstawiających pewne całości nauki, samorządna władza wszystkich najwyższych uczelni w postaci Delegacji przy Ministerstwie W.R. i O.P. - oto główne rysy proponowanego ustroju.

Należy dodać do tego udzielenie pewnego samorządu także na polu gospodarczym a to: przez nadanie wszystkim uczelniom akademickim charakteru podmiotów prawnych, mogących posiadać swój odrębny od państwowego, majątek i swobodnie nim rozporządzać; po wtóre, - przez możność udzielania pewnych ogólnych sum, przeznaczonych przez rząd na cele uczelni, tymże uczelniom do gospodarowania tymi sumami pod zwierzchnią jedynie kontrolą rządową. Ten samorząd gospodarczy z pewnością będzie w przyszłości rozwinięty, skoro tylko zmieni się obecne położenie majątkowe państwa i pomyślniej się ułożą trudne chwilowo stosunki społeczne.

Przez stworzenie podstaw dla swobodnego pod każdym względem rozwoju naszych szkół najwyższych spłaci społeczeństwo chociaż częściowo dług wdzięczności naszej kulturze, dzięki której przetrwaliśmy lata niewoli i która dziś jeszcze stanowi naszą największą, siłę i chlubę.

USTAWA O USTROJU NAJWYŻSZYCH SZKÓŁ W PAŃSTWIE POLSKIM.

W s t ę p.

Najwyższe zakłady naukowe, poświęcone pielęgnowaniu i rozszerzaniu wiedzy ludzkiej, noszą w państwie polskim w ogólności nazwę szkół akademickich, a w szczególności - wszechnic, uniwersytetów, szkół głównych, akademji, politechnik i szkół wyższych zawodowych.

Zadaniem ich jest służyć nauce i ojczyźnie, w tym celu mają one szukać i dochodzić prawdy we wszystkich gałęziach wiedzy ludzkiej, praz przewodniczyć na drodze poznawania tej prawdy przez młodzież akademicką. Przez nią zaś mają rozpowszechniać ją wśród całego narodu polskiego, w imię zasad przyswlecających moralnemu i umysłowemu doskonaleniu się rodzaju ludzkiego.

Zadaniem szkół najwyższych jest również przygotowywanie młodzieży do zawodów praktycznych, których wykonywanie wymaga naukowego opanowania różnych gałęzi wiedzy i samodzielnego sądu o wchodzących w ich zakres zagadnieniach teoretycznych i praktycznych.

W ten sposób szkoły najwyższe będą spełniały jak najwierniej to zadanie, jakie już przed wiekami wskazał najstarszej z nich jej założyciel, król Kazimierz Wielki, życząc jej, aby była nauk perłą, aby wydawała ludzi przezornych i dojrzałego sądu, cnotą zdobnych i w naukach biegłych, - a zarazem, aby stała się krynicą umiejętnej wiedzy, z której pełni mogliby czerpać wszyscy.

Z a s a d y o g ó l n e.

§.1. Zasady ustroju akademickiego określa w sposób jednolity dla wszystkich szkół akademickich niniejsza ustawa. W granicach jej zostaje przy many każdej z nich samorząd i możność wydania własnego statutu zawierającego szczegółowe przepisy i rozwijającego dane tu zasady. Przepisy te nie mogą sprzeciwiać się zawartym tu postanowieniom. Statut każdej szkoły akademickiej podlega zatwierdzeniu przez Ministerstwo W.R. i O.P.

§.2. W szkołach najwyższych wykładać mogą tylko uczeni, którzy przyczynili się do rozwoju nauk lub umiejętności praktycznych, studjować zaś - osoby, które ukończyły szkołę średnią.

§.3. Szkoły najwyższe posiadają wyłączne prawo nadawania stopni naukowych. Prywatne szkoły mogą nadawać

stopnie naukowe tylko za zezwoleniem rządowem.

Stwierdzenie kwalifikacji zawodowej należy do rządowych komisji egzaminacyjnych, tworzonych przy szkołach najwyższych.

§.4. Założenie nowych szkół najwyższych państwowych lub prywatnych wymaga uchwały ciała ustawodawczego. Rząd może jednak udzielić tymczasowego, ważnego na rok jeden, zezwolenia na założenie ich i otwarcie.

§.5. Szkoły najwyższe składają się: z osób nauczających, ich pomocników, urzędników, studentek i studentów zwyczajnych, oraz służby.

§.6. Szkoły najwyższe posiadają charakter osoby prawnej, mogą więc przyjmować zapisy i darowizny i samodzielnie zarządzać swoim w ten sposób uzyskanym majątkiem. Mają one prawo rozporządzać sumami, które rząd im przeznaczył, oraz używać będących własnością państwową gmachów i zakładów wraz z urządzeniami i inwentarzem. Pod tymi względami podlegają one jedynie zwierzchniej kontroli rządowej.

§.7. Szkoły najwyższe dzielą się pod względem ustroju wewnętrznego na wydziały, w obrębie których mogą istnieć podwydziały.

§.8. Szkoły najwyższe mogą za zezwoleniem rządu tworzyć związki. Związanie się najwyższej szkoły państwowej lub zlanie się dwóch lub więcej w jedną, wymaga uchwały ciała ustawodawczego.

§.9. Zwierzchnią władzą rządową dla szkół najwyższych jest Ministerstwo W.R. i O.P. Do jego kompetencji należą wszystkie sprawy nie zastrzeżone władzom samorządnym tych szkół.

Samorządniemi władzami szkół najwyższych są: 1/. Delegacja wszystkich szkół najwyższych w państwie polskim, 2/. Ogólne Zebranie profesorów każdej szkoły, 3/. Senat, 4/. Rektor, 5/. Rady Wydziałowe, 6/. Dziekani, 7/. Dyrektorzy podwydziałów i zakładów.

§.10. Przy szkołach najwyższych mogą być tworzone: kuratorja, kolegia doktorów, stowarzyszenia popierające szkołę, stowarzyszenia akademickie, oraz domy profesorskie i studenckie.

P o s t a n o w i e n i a s z c z e g ó ł o w e.

Władze samorządne szkół najwyższych.

§.11. Najwyższą władzą samorządną szkół najwyższych w państwie polskim jest Delegacja tych szkół przy Ministerstwie Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. Składa się ona: 1/. z Ministra W.R. i O.P. lub wyznaczonego przezeń zastępcy - jako przewodniczącego, 2/. z de-

urzędników Ministerstwa. /.

legatów po jednym z każdego wydziału u wszystkich państwowych szkół najwyższych, o ile wydziały te liczą najmniej 8-miu profesorów, 3/. z trzech delegatów najwyższych szkół prywatnych.

Czas urzędowania każdego z delegatów wynosi 3 lata.

Posiedzenia Delegacji zwołuje Minister W.R. i O.P. przynajmniej raz w ciągu roku kalendarzowego.

§.12. Warunkami ważności uchwał Delegacji są: 1/.zawiadomienia członków Delegacji o posiedzeniu, przynajmniej na dwa tygodnie przed jego terminem; 2/.obecność 2/3. liczby członków, 3/.bezwzględna większość głosów obecnych na posiedzeniu członków.

§.13. Do zakresu działalności Delegacji należy:

1/.Ułożenie swego regulaminu.

2/.Układanie programów studjów i ustanawianie wymagań przy wydawaniu świadectw z ich ukończenia, oraz przy nadawaniu stopni naukowych.

3/.Ustanawianie warunków przyjmowania kandydatów do szkół akademickich i wydawanie przepisów co do przechodzenia studentów z jednej uczelni do drugiej.

4/.Regulowanie stosunków naukowych i nauczycielskich między szkołami najwyższymi.

5/.Zatwierdzanie wyroków Senatu, mocą których zostaje student usunięty ze szkoły bez prawa wstąpienia do której^{kolwiek} z najwyższych szkół w państwie polskim.

6/.Przedstawianie wniosków i wydawanie opinii w sprawie założenia nowych szkół akademickich lub związania istniejących, dalej w sprawie tworzenia lub związania podwydziałów.

7/.Porozumiewanie się z podobnymi jak Delegacja organizacjami zagranicznymi i wysyłanie przedstawicieli na zjazdy międzynarodowe w sprawach szkół najwyższych.

8/.Wybieranie przedstawicieli szkół akademickich do Rady Wychowania Narodowego,

9/.Wyrażanie zdania o potrzebie zmiany niniejszej ustawy.

10/.Wydawanie opinii lub rozstrzyganie we wszystkich innych sprawach, mających znaczenie dla ogółu szkół akademickich w państwie polskim, o ile Minister W.R. i O.P. sprawy takie Delegacji do zaopiniowania lub rozstrzygnięcia przekaże.

§.14. Uchwały Delegacji powzięte w ramach kompetencji, posiadają moc obowiązującą dla wszystkich szkół najwyższych w państwie polskim. Jednakże Minister W.R. i O.P. może zawiesić wykonanie uchwały delegacji; w razie zapadnięcia takiej samej uchwały na następnej posiedzeniu Delegacji, musi sprawę przedstawić do rozstrzygnięcia ciału ustawodawczemu.

§.15. W celu załatwiania spraw biurowych Delegacji Ministerstwo W.R. i O.P. wyznacza sekretarza z grona urzędników Ministerstwa.

§.16. Ogólne Zebranie profesorów każdej szkoły najwyższej składa się: z profesorów zwyczajnych, nadzwyczajnych, honorowych i delegatów docentów po jednym z każdego wydziału.

Do zakresu jego działania należy: 1/. wybór rektora, 2/. zatwierdzenie honorowych stopni naukowych. Nadanie honorowego stopnia naukowego za zasługi społeczne lub polityczne, wymaga nadto zatwierdzenia Ministra W.R. i O.P., 3/. rozstrzyganie spraw przekazanych mu przez Senat z powodu wyjątkowej ich ważności.

§.17. Warunkami ważności uchwał Ogólnego Zebrania są: 1/. imienne zwołanie przez rektora lub jego zastępcę, przynajmniej na 24. godzin przed terminem Zebrania, wszystkich członków Zebrania, zamieszkałych w mieście, w którym się znajduje szkoła, przyczem ma być podany do ich wiadomości porządek obrad; 2/. obecność co najmniej połowy liczby wszystkich uprawnionych do wzięcia udziału w Zebraniu; 3/. bezwzględna większość głosów wszystkich obecnych członków Zebrania, przyczem głos przewodniczącego liczy się i w razie równości głosów przeważa. Przedmiotem uchwał mogą być tylko sprawy przewidziane w porządku obrad.

§.18. Senat składa się: z rektora, z prorektora, z dziekanów, z prodziekanów i z delegatów Rad Wydziałowych.

Do zakresu działania senatu należy:

1/. Uchwalanie regulaminu obrad Senatu, oraz zatwierdzenie regulaminów wydziałów i regulaminu wieców młodzieży studenckiej,

2/. uchwalanie preliminarza budżetu szkoły w zakresie sum, mających być przeznaczonymi przez rząd na cele szkoły, oraz w zakresie własnych funduszy szkoły,

3/. zarządzanie majątkiem szkolnym, tak rządowym jak i własnym, oraz majątkiem, szkole do administracji powierzonym,

4/. nadawanie stypendjów po zasięgnięciu zdania Rad Wydziałowych, lub przedstawianie odnośnych wniosków do innych władz,

5/. wnioski co do mianowania dyrektora bibliotek i, naczelnego bibliotekarza, tudzież co do obsadzania urzędów dyrektora i zastępcy dyrektora innych zakładów ogólnych szkoły,

6/. wyrokowanie w sprawach dyscyplinarnych i honorowych osób należących do szkoły, W razie utworzenia osobnego sądu dla spraw studentów, kompetencja Senatu ogranicza się w tych sprawach do zatwierdzania wyroków i do rozstrzygania odwołań,

7/.mianowanie referentów do spraw dyscyplinarnych i innych spraw szczególnych,

8/.rozstrzyganie sporów kompetencyjnych między wydziałami,

9/.wykonywanie kontroli nad prowadzeniem wszystkich zakładów szkoły,

10/.przyjmowanie do wiadomości sprawozdań rocznych dziekanów z działalności wydziałów,

11/::zatwierdzanie umów co do wykładów z docentami i lektorami, o ile funduszków na pokrycie ich wynagrodzenia dostarcza szkoła, w innych wypadkach Senat przygotowuje zawarcie tego rodzaju umów przez Ministerstwo W.R. i O.P.

12/.zatwierdzanie statutów stowarzyszeń studenckich, opieka nad temi stowarzyszeniami i zawieszanie ich działalności zupełne, lub częściowe, aż do decyzji władzy politycznej,

13/.propozycje co do zmiany statutu, a w szczególności co do tworzenia osobnych podwydziałów i wydziałów,

14/.rozstrzyganie wszelkich innych spraw, dotyczących się szkoły jako całości, które rektor, lub w jego zastępstwie prorektor, Senatowi przedłoży,

§.19. Warunkami ważności uchwał Senatu są: 1/.imienne zwołanie przez rektora, lub prorektora członków Senatu, 2/.obecność na posiedzeniu więcej, niż połowy członków Senatu, 3/.bezwzględna większość głosów członków głosujących, przyчем głos przewodniczącego liczy się i w razie równości głosów rozstrzyga.

Uchwały w sprawach nie wymienionych w porządku obrad mogą zapadać jedynie wtedy, gdy wszyscy obecni zgodzą się na rozważenie i zadecydowanie w tych sprawach.

Zwołanie Senatu może nastąpić przez Rektora, a w razie przeszkody w jego urzędowaniu, przez prorektora, a to wedle ich własnego uznania, albo w razie żądania tego przez conajmniej jedną trzecią liczby członków Senatu, lub gdyby domagała się tego uchwała jednej z Rad Wydziałowych.

Z każdego posiedzenia Senatu sporządza się sprawozdanie, które przedkłada się do wiadomości Ministerstwu E.R. i O.P.

§.20. Wykonanie każdej uchwały Senatu może rektor zawiesić, jednakże musi w takim razie zwołać po upływie tygodnia drugie posiedzenie Senatu i sprawę przedłożyć na niem powtórnie do rozstrzygnięcia. Gdyby i wtedy zapadła uchwała zgodna z poprzedzającą, musi uchwałą wykonać.

§.21. Rektor jest wybierany z grona profesorów honorowych i zwyczajnych przez Ogólne Zebranie profesorów.

Czas urzędowania wynosi rok jeden. W zakresie urzędowania przysługuje rektorowi tytuł Magnificencji.

Wybór odbywa się w ciągu miesiąca czerwca, a urzędowanie swoje obejmuje rektor z początkiem roku akademickiego.

W razie gdyby rektor w ciągu urzędowania ustąpił, dokonywa się ponownego wyboru, przyczem nowo obrany rektor urzęduje do końca okresu urzędowania swego poprzednika.

§.22. Zastępcą rektora jest prorektor, którym zostaje rektor ustępujący. Gdyby zachodziła potrzeba zastąpienia prorektora w urzędowaniu, Senat akademicki porucza jego obowiązki jednemu z dziekanów.

§.23. Rektor: 1/.zastępuje szkołę na zewnątrz, 2/.zwołuje Senat i Ogólne zebranie profesorów, kieruje ich obradami, oraz wykonywa ich uchwały, 3/.załatwia we własnym zakresie działania te sprawy, tyczące się szkoły jako całości, które nie wymagają uchwał Senatu.

Z działalności swojej zdaje rektor sprawę na posiedzeniu Senatu.

W szczególności przez ręce rektora przechodzi korespondencja ze wszelkimi władzami, wydziałów, Zakładów i wszystkich organów podległych bezpośrednio Senatowi, Rektor ma prawo zaopatrywać tę korespondencję swoją opinią.

Rektor czuwa nad porządkiem na terytorjum szkoły przy pomocy organów szkolnych. W razie grożącego niebezpieczeństwa rektor może pozwolić na wkroczenie organom władz bezpieczeństwa. Władze te mogą wkraczać same tylko w wypadkach wyjątkowo nagłych, zawiadamiając o tem natychmiast rektora.

§.24. Załatwianie pewnych spraw /:np. spraw związanych z zarządem majątku lub dotacji szkoły, spraw budowl i t.p.:/ może rektor w zastępstwie swoim powierzyć prorektorowi.

Jakie sprawy tenże obejmie, zależy od jego porozumienia zrektorem. Układ taki musi być zatwierdzony przez Senat.

Za wykonywanie czynności w powierzonym mu zakresie odpowiada prorektor przed Senatem.

§.25. Rektor i prorektor do załatwienia spraw, należących do ich zakresu, posługują się urzędnikami i służbą szkoły.

W szczególności mają być utworzone następujące biura: 1/.sekretariat, 2/.biuro rachunkowe, 3/.biuro techniczne, /sprawy budowlane, ekonomat, intendantura/. O organizacji tych biur i stosunku ich do władz szkolnych decyduje Senat. Urzędnicy i służba podlegają władzy dyscyplinarnej Senatu.

§.26. Rady wydziałów stanowią profesorowie honorowi, zwyczajni i nadzwyczajni, należący do danego wydziału, tudzież dwaj przedstawiciele docentów, wybierani na rok przez grono docentów, przy czem wybranymi być mogą tylko docenci, którzy wykładowali co najmniej przez jeden rok akademicki. Przedstawiciele docentów mają być na posiedzeniach taki sam głos, jak i inni członkowie Rady.

Do zakresu działania Rad wydziałów należy:

1/. Czuwanie nad należytym tokiem nauki na wydziałach i przedsięwzięcie środków zapewniających zupełność i wszechstronność wykładów, oraz ćwiczeń, odpowiadającą wymaganiom nauki, oraz interesom młodzieży studjującej. Gdyby siłami danego wydziału nie dało się zadośćuczynić potrzebom zupełności i wszechstronności wykładów, wolno Radzie wydziału zwrócić się celem zapewnienia odpowiednich wykładów do sił naukowych, należących do innego wydziału.

2/. Rada stawia wnioski o mianowanie profesorów wszystkich kategorii. Do niej należy załatwianie spraw habilitacyjnych. Ona także mianuje, zawiesza i usuwa funkcjonariuszy naukowych, urzędników i służących, należących do zakładów wydziału, oraz udziela im urlopów dłuższych niż jednotygodniowych.

3/. Rada ma prawo wydawać opinie naukowe w granicach nauk swojego wydziału, a o ile zostanie do tego za-
wezwana przez Ministerstwo W.R. i O.P. ma obowiązek przedstawić swoją opinię.

4/. Do Rady należy nadawanie stopni naukowych,

5/. Rada układa corocznie preliminarz potrzeb finansowych Wydziału celem przedłożenia go Senatowi akademickiemu.

6/. Rada wydaje opinie w sprawach szkoły, o ile ich Senat od wydziału zarządza. Ma ona także prawo zwracać się do Senatu z wnioskami w sprawach, należących do zakresu działania senatu.

7/. Rada udziela swoim członkom urlopów, o ile nie przekraczają dwóch tygodni w ciągu półrocza, lub kwartału /trimestru/, oraz wydaje opinie w sprawie udzielenia urlopów dłuższych, przez Ministerstwo W.R. i O. P.

8/. Rada stawia wnioski co do nadawania stypendjów studentom Wydziałów, oraz przyznania nagrody za prace konkursowe, o ile statuty fundacji stypendyjnych i przepisy konkursowe wymagają wniosku ze strony Rady.

9/. Rada dopuszcza studentów do egzaminów, zalicza im w razie potrzeby półrocza, lub pewne przedmioty, oraz udziela zwolnień od istniejących przepisów co do sposobu studjowania na danym wydziale.

10/. Rada uchwała regulamin wydziału, podlegający zatwierdzeniu przez senat.

11/. Rada wybiera dziekana wydziału i delegata do Senatu, oraz do delegacji szkół najwyższych.

W ogólności Rada decyduje o wszelkich sprawach naukowych i gospodarczych, dotyczących wydziału, o ile to nie jest wyraźnie zastrzeżone dla innych władz szkolnych.

W szkołach akademickich składających się z jednego wydziału, zadania Ogólnego Zebrania Profesorów i Senatu spełnia Rada profesorska.

§.27. Warunkami ważności uchwał Rady wydziału są:

1/. imienne zwołanie posiedzenia przez Dziekana lub jego zastępcę, przynajmniej na 24. godzin przed terminem posiedzenia, wszystkich członków Rady, przyczem ma być podanym do wiadomości porządek obrad; 2/. obecność co najmniej połowy wszystkich członków Rady, nie licząc profesorów honorowych; 3/. bezwzględna większość głosów członków głosujących, przyczem głos przewodniczącego liczy się, i w razie równości głosów przeważa.

Uchwały w sprawach nie wymienionych w porządku obrad mogą zapadać jedynie wtedy, gdy wszyscy obecni zgodzą się na rozważenie i zadecydowanie w tych sprawach.

Zwołanie Rady wydziału może nastąpić przez dziekana, a w razie przeszkody w jego urzędowaniu przez prodziekana, a to wedle ich własnego uznania. Są oni obowiązani zwołać posiedzenie Rady, jeżeli zarządza tego co najmniej czwarta część członków Rady, lub jeżeli domaga się tego senat, albo rektor, lub następujący tegoż w urzędowaniu prorektor.

Z każdego posiedzenia Rady, sporządza się sprawozdanie, które przedkłada się do wiadomości Ministerstwa W.R. i O.P.

§.28. Dziekanem może być wybrany tylko jeden z profesorów honorowych, zwyczajnych, lub nadzwyczajnych, należących do wydziału. Czas urzędowania dziekana wynosi rok jeden.

Wybór dziekana odbywa się z końcem każdego roku szkolnego, w każdym razie przed wyborem rektora.

W razie, gdyby dziekan w ciągu swego roku urzędowania ustąpił, dokonywa się ponownego wyboru, na pozostający okres roku akademickiego.

§.29. Zastępcą dziekana jest prodziekan, którym zostaje dziekan ustępujący. Gdyby zachodziła potrzeba zastąpienia prodziekana w urzędowaniu, rada porucza jego obowiązki dziekanowi jeszcze dawniejszemu.

§.30. Do zakresu działania dziekana należy:

1/.Zwoływanie posiedzeń Rady wydziału i kierowanie jej obradami,przygotowywanie wniosków na posiedzenie i wykonywanie powziętych uchwał.Przygotowanie wniosków może dziekan powierzyć jednemu z członków Rady, a gdyby ten nie chciał podjąć się tego zadania, spór rozstrzyga Rada.

2/.Dziekan może udzielać jednotygodnowych urlopów członkom grona nauczycielskiego,

3/.Do Dziekana należy przyjmowanie studentów na wydział i prowadzenie spisu ich, oraz wykazu ich studjów.

4/.Dziekan przewodniczy w komisjach egzaminów ścisłych, a także i przy innych egzaminach,odbywających się w szkole, o ile wymagają tego specjalne przepisy. Do niego też należy powoływanie egzaminatorów i referentów w sposób wskazany w odpowiednich przepisach, tudzież wyznaczanie terminów egzaminacyjnych.

5/.Z Końcem roku szkolnego przedkłada Dziekan Senatowi wyczerpujące sprawozdanie z działalności Wydziału, po poprzednim podaniu go Radzie wydziałowej do wiadomości.

6/.Przez ręce Dziekana przechodzi korespondencja wydziałów Zakładów z Senatem i władzami rządowymi. Dziekan ma prawo zaopatrywać tę korespondencję swoją opinią. Rada

§.31. Do pomocy w swoich czynnościach dodane ma Dziekan biuro /sekretariat wydziału:/.
monacja nastąpi.

G r o n o n a u c z y c i e l s k i e.

§.32. Do grona nauczycielskiego należą: 1/.profesorowie zwyczajni, 2/. Profesorowie nadzwyczajni, 3/. profesorowie honorowi, 4/. docenci, 5/.adjunkci, konstruktorzy, kustosze, prosektozy, 6/. asystenci starsi, młodszy, zastępcy asystentów, 7/.lektorowie, 8/.stypendyści /demonstratorowie/.

§.33. Profesorów zwyczajnych i nadzwyczajnych mianuje naczelną władza państwowa, na wniosek Rady odpowiedniego wydziału. Wniosek ten ma zawierać nazwisko jednego lub dwóch kandydatów i być opartym na referacie komisji, wyznaczonej przez Radę wydziału specjalnie dla rozważenia kandydatów.

Komisja przed wygotowaniem swego referatu zwraca się do wszystkich profesorów honorowych, zwyczajnych i nadzwyczajnych, wykładających przedmiot, o którego katedrę chodzi, we wszystkich państwowych najwyższych uczelniach polskich, z żądaniem nadesłania umotywowanej opinii, jakich kandydatów należy uznać za najodpowiedniejszych. Po upływie miesiąca od daty rozesłania wezwań, może komisja przystąpić do rozpatrzenia nadanych kandydatów, poczynając od chwili nominacji
./.

deszłych wniosków i przygotować referat na Radę Wydziału. Na tej podstawie Rada wydziału uchwała wniosek do Minist. W. R. i O. P. o mianowanie profesora. Wniosek Rady powinien zawierać nazwiska dwóch kandydatów, jeżeli uchwała dotycząca nie padła jednomyślnie a mniejszość żąda, aby jej kandydat został we wniosku uwzględniony. Do wniosku należy dołączyć referat komisji, tudzież referaty napisane przez profesorów wezwanych do tego przez Komisję.

Jeżeli Rada Wydziału przedstawia do nominacji osobę, która jest lub była profesorem zwyczajnym, nadzwyczajnym, lub honorowym, w jednej z państwowych szkół polskich, może odstąpić od zasięgania opinii wszystkich profesorów, wykładających odnośny przedmiot w państwowych polskich uczelniach akademickich.

Na katedry mogą być powoływani uczeni bez różnicy płci.

Gdyby władza rządowa z jakichś powodów nie uważała propozycji Rady wydziału za trafną. Rada ma obowiązek wystąpić z wnioskiem powtórny, wszelako nie prędzej, jak po upływie pół roku. W razie gdyby i ta powtórna propozycja nie została przyjęta przez władzę rządową, R. sprawa jeszcze raz powraca do Rady celem przedstawienia poraz trzeci wniosku po upływie terminu półrocznego. W ten sposób dzieje się aż do osiągnięcia obustronnego porozumienia, w żadnym zaś razie wbrew woli Rady i bez jej wniosku nie może nominacja nastąpić.

§.34. Profesorami honorowymi mogą być mianowani wybitni uczeni, zwłaszcza z grona profesorów, którzy ustąpili z katedry. Nominacja na profesora honorowego należy do Naczelnika Państwa; Na podstawie wniosku Rady, przedłożonego Ministerstwu W. R. i O. P.

§.35. Do obowiązków każdego profesora należy:

- 1/. Prowadzenie badań naukowych,
- 2/. Wykładanie i prowadzenie ćwiczeń w liczbie godzin w dekrete nominacyjnym wskazanej, lub uchwałą Rady Wydziału określonej, a przez Ministerstwo W. R. i O. P. zatwierdzonej.
- 3/. Kierowanie związanym z katedrą zakładem lub seminarjum.
- 4/. egzaminowanie z przedmiotu który wyklada, a w razie potrzeby również przedmiotu pokrewnego,
- 5/. Branie udziału w posiedzeniach Rady Wydziału i Ogólnych Zebraniach Profesorów, Obowiązek ten nie dotyczy profesorów honorowych.

Objęcie stałego zajęcia uboższego przez profesora może nastąpić jedynie za zezwoleniem ministerstwa W. R. i O. P. na zgodny wniosek Rady wydziału i Senatu

§.36. Profesorowie, którzy przesłużyli 30 lat w zawodzie nauczycielskim, poczynając od chwili nominacji

na asystenta starszego, adjunkta, prosektora, kustosza, konstruktora lub profesora, ustępują z katedry, Ministerstwo WR. i OP. może ich jednak na wniosek Rady zatwierdzić na dalsze pięć lat, po upływie których mogą być w ten sam sposób nadal powołani, co pięć lat do dalszego pełnienia swoich czynności. Wszyscy jednak profesorowie muszą ustąpić z katedry z końcem tego roku akademickiego, w którym ukończyli 70 lat życia.

Podstawą do usunięcia profesora z katedry przez władzę rządową może być tylko uchwała Senatu, wydana po przeprowadzeniu dochodzenia dyscyplinarnego, albo postępowania honorowego.

§. 37. Profesorowie, którzy ustępują po przesłużeniu w szkole 30 lat, lub z powodu przekroczenia 70 lat życia, otrzymują pełną emeryturę.

§. 38. Gdyby z powodu ustąpienia profesora z katedry, lub w ogóle z powodu długiej przerwy w wykładach jakiegoś przedmiotu powstała luka w przepisany planie studjów, Rada Wydziału może poruczyć obowiązek wykładania zastępczo tego przedmiotu innemu profesorowi, lub docentowi tego samego przedmiotu, za umówionem wynagrodzeniem. Gdyby wśród członków wydziału nie było innego profesora, lub docenta tego samego przedmiotu, Rada może powołać do wykładów profesora, lub docenta przedmiotu pokrewnego. Do zastępstwa w wykładzie mogą być powołani wyjątkowo również adjunkci, prosektorzy, kustosze, konstruktorzy i starsi asystenci. Takie poruczenie zastępstwa i umowa co do wysokości wynagrodzenia musi uzyskać zatwierdzenie ministerstwa WR. i OP.

§. 39. Każdy z profesorów, docentów, zastępców profesorów i lektorów, ogłasza wykłady na tym wydziale, na którym został mianowany, lub na którym otrzymał prawo wykładania /veniam legendi/, albo z którym wiąże go umowa.

Za zezwoleniem obu odnośnych Rad wydziałowych wolno mu ogłosić wykłady także na innym wydziale.

§. 40. Stanowisko docenta uzyskuje się na podstawie habilitacji. Warunkiem dopuszczenia do habilitacji są odpowiednie osobiste kwalifikacje kandydata, o których rozstrzyga Rada danego Wydziału, przed rozpatrzeniem jego warunków naukowych.

§. 41. Kandydat, pragnący uzyskać stanowisko docenta, musi wykazać się posiadaniem tytułu doktorskiego, uzyskanego w jednej z najwyższych uczelni polskich. Jako równorzędny z tym tytułem może Rada uznać bądźto tytuł doktorski uzyskany w szkole zagranicznej, bądźto jakiś inny tytuł naukowy. Od wykazania się tytułem

doktorskim mogą być zwolnieni przez uchwałę Rady wyjątkowo wybitni badacze naukowci.

§.42. Habilitacja składa się z trzech aktów:

1/. z oceny rozprawy habilitacyjnej, Rozprawa ta musi być wydrukowana w języku polskim. Ma ona stanowić istotny postęp nauki i świadczyć o samodzielności naukowego myślenia. Przy ocenie mogą być wzięte także i inne prace naukowe kandydata pod uwagę. Rozprawa doktorska nie może służyć, jako rozprawa habilitacyjna;

2/. z dyskusji habilitacyjnej, która może objąć nie tylko sam temat pracy habilitacyjnej, ale cały dział nauki, w zakresie którego kandydat się habilituje; kandydat winien nadto okazać znajomość ogólnych zasad logiki i opanowanie metodologii naukowej;

3/. z wykładu habilitacyjnego, który odbywa się wobec członków wydziału na temat wybrany przez kandydata, a zatwierdzony uchwałą Rady wydziału. Wykład ten ma na celu stwierdzić umiejętność jasnego przedstawienia pewnego zagadnienia naukowego na podstawie współczesnego stanu nauki.

§.43. Przed przeprowadzeniem tych trzech aktów wybiera Rada z pośród swego grona co najmniej dwóch referentów, aby na podstawie ich oceny powziąć odpowiednie uchwały.

Akty habilitacyjne mają się odbywać w powyżej wymienionej kolej. W razie niepomysłnej uchwały Rady co do pierwszego lub drugiego aktu, odpada możliwość odbywania dalszych. Od drugiego lub trzeciego aktu może Rada wyjątkowo kandydata uwolnić.

W razie pomysłnej uchwały co do wszystkich trzech aktów, zapada na wniosek referentów uchwała Rady, nadająca kandydatowi prawo wykładowania. Uchwała ta orzeka zarazem, na jaki zakres nauki to prawo się rozciąga. Ważność tej uchwały wymaga zatwierdzenia Ministerstwa WR. i OP.

§.44. Docent prywatny ma prawo wykładowania w oznaczonym zakresie. Żadnego atoli obowiązku wykładowania przez z samą habilitację wobec szkoły nie zaciąga. Jeżeli jednakże tego prawa wykładowania w przeciągu idących po sobie dwóch lat nie wykonywa, to jego prawo wykładowania gaśnie, przezco traci on prawo do tytułu docenta. Prawo to jednakże może być ponownie przywrócone przez Radę wydziału bez powtórnej habilitacji.

§.45. Prawo wykładowania może być rozszerzone na inną dziedzinę w razie napisania przez dżi/ docenta nowej pracy naukowej z tej innej dziedziny.

Prawo wykładania nadane w jednej z najwyższych uczelni polskich, może być uznane za ważne w innej przez Radę odpowiedniego wydziału za zatwierdzeniem przez Senat.

§.46. Asystentów starszych i młodszych, tudzież zastępców asystentów i ~~asystentów~~ stypendystów /demonstratorów/ mianuje Rada wydziału na wniosek odpowiedniego profesora. Stanowiska te są ograniczone pod względem trwania: zastępcza asystentura do lat dwóch, młodsza asystentura do lat trzech, a starsza do lat sześciu. Po sześciu latach starsi asystenci mogą wyjątkowo być zamianowani na dalsze cztery lata, lecz tylko wówczas, jeżeli zostali docentami przed upływem szóstego roku asystentury.

Adjunktów, konstruktorów, kustoszów i prosektorów mianują na wniosek odpowiedniego profesora Rady wydziałów na okres trzechletni, który może być dowolną liczbą razy przedłożony.

Bliższe oznaczenie obowiązków tych naukowych sił pomocniczych należy do regulaminów jednolitych Zakładów. Dopuszczenie adjunkta, prosektora, kustosza, konstruktora i asystenta starszego, do wykładów w zastępstwie profesora, lub do kierownictwa ćwiczeniami, może nastąpić tylko na podstawie uchwały Rady Wydziału, i na ściśle określony czas.

§.47. Adjunktami, prosektorami, konstruktorami, kustoszami i asystentami starszymi mogą być wyłącznie osoby, które posiadają dyplom z ukończenia najwyższej uczelni. Bez takiego dyplomu pomocnicze siły naukowe mogą być tylko młodszymi asystentami, zastępcami asystentów i stypendystami.

§.48. Lektorów mianuje Rada wydziału, a obowiązki ich określa kontrakt z nimi zawarty.

§.49. Zakłady naukowe związane ze szkołami najwyższymi

§.49. Zakłady naukowe związane ze szkołami najwyższymi są albo ogólne, jak biblioteka, lub archiwum, albo są to zakłady wydziałów.

Każdy zakład ma własną dotację. Składać się na nią będą bądź to fundusze, wyznaczone przez Rząd, bądź to płynące z majątku, będącego własnością szkoły. Dotacje te asygnuje Zakładowi Rektor na podstawie uchwał senatu. Rachunki z dochodów i wydatków każdego Zakładu prowadzi biuro rachunkowe Rektorskie.

§.50. Załatwianie w sposób łączny dla wszystkich zakładów tych czynności administracyjnych i gospo-

darczych, które z pożytkiem dla zakładów mogą być w ten sposób dokonywane, będzie miało sobie powierzone biuro techniczne rektorskie /ekonomat i intendantura/.

Opieka nad gmachami, należącymi do zakładów i konserwacja ich jest rzeczą tego biura, a kosztą tego pokrywane będą z funduszków wyznaczonych na utrzymanie gmachów w budżecie szkoły.

§.51. Na cele każdego zakładu wydziałowego stoi dyrektor, jest nim ten profesor, któremu kierownictwo naukowe odnośnego zakładu powierzył na wniosek Rady wydziału dekret nominacyjny. Jeśli zachodzi potrzeba ustanowienia prowizorycznego zastępstwa, powołanie zastępcy dyrektora należy do Rady danego Wydziału.

§.52. Każdy zakład wydziałowy winien posiadać własny regulamin porządkowy, zatwierdzony przez Radę Wydziału.

§.53. Z końcem roku budżetowego winien dyrektor zakładu wydziałowego złożyć Radzie wydziału i Senatowi szczegółowe sprawozdanie z użycia dotacji wraz z wykazem nabytków i strat w inwentarzu. Sprawozdania te mogą być podstawą do przeprowadzenia z ramienia Senatu postępowania kontrolującego za pośrednictwem osobnych referentów, lub komisji.

Gdyby senat miał wątpliwości co do przyjęcia sprawozdania Dyrektora, zakładu wydziałowego do wiadomości, ma zarządzać wyjaśnień od Rady wydziału i przedłożenia wniosku celem usunięcia dostrzeżonych nieprawidłowości. W razie potrzeby może Senat, lub Rada wydziału zawiesić dyrektora w kierownictwie zakładu wydziałowego, a sprawę przedłożyć Ministerstwu WR. i OP. do rozstrzygnięcia.

§.54. Archiwum szkoły przechowuje wszystkie dokumenty i pamiątki, oraz akty, które nie są już potrzebne do bieżącego urzędowania biur szkoły.

Na czele archiwum stoi mianowany przez senat z pośród profesorów archiwarjusz, któremu może być przyznane stosowne wynagrodzenie i pomocnicy.

§.55. Biblioteki szkół najwyższych dzielą się na biblioteki uniwersyteckie i biblioteki innych uczelni najwyższych.

§.56. Biblioteki Uniwersyteckie są instytucjami naukowymi, mającymi służyć zarówno celom nauczania, jak i gromadzenia pomników wiedzy i piśmiennictwa, Są one państwowymi bibliotekami publicznymi, a zarazem zakła-

dam i ogólno-Uniwersyteckimi.

§.57. Na czele biblijoteki uniwersyteckiej stoi dyrektor biblijoteki, mianowany na wniosek senatu przez Ministerstwo W.R. i O.P.

Inni urzędnicy biblijoteki mianowani są również przez Ministerstwo W.r. i o.p. na wniosek dyrektora biblijoteki poparty przez senat. Warunkiem nominacji urzędnika w bibliotece uniwersyteckiej, jest wykazanie się poza wymaganiami ogólnymi dla urzędników państwowych, świadectwem ze złożonego z postępem dobrym egzaminu państwowego ze studjów biblijotekarskich. Urzędnicy biblijoteki pod względem dyscyplinarnych i pod względem otrzymywania urlopów dłuższych od tygodnia podlegają senatowi akademickiemu, uzupełnionemu w tych wypadkach dyrektorem biblijoteki.

§.58. Dyrektor Biblijoteki Uniwersyteckiej kieruje zarządem biblijoteki i zawiaduje zbiorami. Jemu podlegają urzędnicy i służba, do jego zarządzeń winni się również stosować studenci, profesorowie i publiczność korzystająca z biblijoteki. Biblijoteka ma posiadać regulamin porządkowy, określający warunki i sposób korzystania z niej. Regulamin ten wypracowany przez dyrektora a przyjęty przez senat podlega zatwierdzeniu przez Ministerstwo W.R. i O.P.

§. 59. Wszystkie sprawy biblijotek uniwersyteckich jakie mają być przedłożone przez Senat Ministerstwu W.R. i O.P. referuje Dyrektor biblijoteki osobiście na posiedzeniu Senatu.

§.60. Dla wydawania opinii w sprawach biblijotecznych a przede wszystkim dla zakupu dzieł i czasopism odpowiadających potrzebom grona nauczycielskiego Uniwersytetu, studentów i publiczności, wyznacza senat grono referentów biblijotecznych, w którym powinny być reprezentowane wszystkie wydziały. Referenci ci z delegatem, mianowanym przez Ministerstwo W.R. i O.P. z grona członków jednego z miejscowych towarzystw naukowych, stanowią wspólnie komisję biblijoteczną, organ doradczy w sprawach biblijoteki uniwersyteckiej. Wnioski komisji powinny być w zakazie uwzględnione przez dyrektora biblijoteki.

§.61. Biblijoteki wszystkich uczelni najwyższych, prócz uniwersytetów nie są biblijotekami publicznymi. Na czele ich stoją biblijotekarze naczelni mianowani przez Ministerstwo W.R. i O.P. na wniosek senatów. Biblijotekarzami naczelnymi mogą być profesorowie, którzy w takich razach otrzymują dodatkowe wynagrodzenie za kierownictwo biblijoteki.

Funkcjonariusze szkół akademickich.

§.62. pomocnicy rachunkowi mianowani są przez senat dla zakładów ogólnych, a przez Rady wydziałów dla zakładów wydziałowych. Mają oni charakter wyłącznie funkcjonariuszy szkół akademickich. Natomiast urzędnicy w tych szkołach oraz służba posiadają zarazem charakter funkcjonariuszy państwowych. Do nich stosują się przepisy do urzędników państwowych i służby państwowej ze zmianami przewidzianymi w niniejszym statucie.

§.63. Nominacje wszystkich funkcjonariuszów szkół akademickich, pobierający płace z funduszków rządowych, podlegają zatwierdzeniu przez Min. W.R. i O.P.

§.64. Nominacje i usuwanie urzędników i służby biur rektorskich oraz zakładów ogólnych, z wyjątkiem urzędników bibliotek uniwersyteckich należą do senatu, nominacja zaś i usuwanie urzędników i służby biur dziekańskich i zakładów wydziałowych, należy do rad wydziałowych. O ile oni są płaćni z funduszków rządowych, nominacje i usunięcia wymagają zatwierdzenia Ministerstwa W.R. i O.P.

Udzielanie urlopów jednodniowych i krótszych należy do bezpośrednich zwierzchników biur i zakładów, udzielanie zaś urlopów dłuższych należy do senatu, lub rad wydziałowych.

Studja i studenci.

§.65. Rok szkolny dzieli się na dwa półrocza szkolne, najmniej po 15. tygodni wykładów każde, lub na trzy kwartały /trimestry/ najmniej po 10. tygodni wykładów każdy. W każdym roku szkolnym powinno być najmniej 180 dni wykładowych, nie licząc okresu przeznaczonego na egzamina.

§.66. Nauka w szkołach najwyższych dzieli się na wykłady i na ćwiczenia odbywane pod kierunkiem profesorów lub docentów.

§.67. Aby uzyskać prawo studjowania, trzeba być zapisanym w szkole bądźto w charakterze studenta zwyczajnego bądźto nadzwyczajnego, bądźto wreszcie w charakterze wolnego słuchacza. Celem zapisania się na studenta zwyczajnego trzeba wykazać się świadectwem dojrzałości uzyskanym w jednej z państwowych szkół ^{średnich} ogólnie kształcących.

Uczniowie szkół prywatnych, oraz szkół obcych mogą być przyjęci do szkół akademickich jako studenci

zwyczajni tylko wtedy, jeżeli świadectwa szkół średnich które ukończyli uznane zostały przez Ministerstwo WR. i OP. za równorzędne ze świadectwami szkół państwowych.

§.68. Uczniowie zwyczajni jednej z polskich szkół najwyższych mogą się przenosić do innych, po uzyskaniu świadectwa odejścia.

§.69. O przyjęciu na studentów nadzwyczajnych i wolnych słuchaczy rozstrzyga dziekan odnośnego wydziału - przy czem ma wziąć pod uwagę zarówno stopień przygotowania naukowego, jak i fakt, czy dla studentów nadzwyczajnych i wolnych słuchaczy, starczy miejsca. Studenci nadzwyczajni mogą być dopuszczeni na równi ze studentami zwyczajnymi nie tylko do wykładów, lecz i do ćwiczeń. Nie mają oni prawa składania egzaminów, lecz studja ich, jako studentów nadzwyczajnych, mogą im być, w wypadkach godnych uwzględnienia, zaliczone, o ile zostaną studentami zwyczajnymi. Wolni słuchacze nie mają prawa składania egzaminów i nie mogą mieć zaliczonych swoich studjów, nawet gdyby później zostali studentami zwyczajnymi.

§.70. Zarówno studenci zwyczajni, jak i nadzwyczajni oraz wolni słuchacze, wpisują się na jeden z wykładów a mianowicie na ten, którego zakres najbardziej się zgadza z ogólnym kierunkiem ich studjów.

Uczniowie jednego wydziału mogą, o ile starczy miejsca, lub o ile przepisy regulaminowe temu się nie sprzeciwiają, wpisywać się na wykłady innych wydziałów.

§.71. Aby być dopuszczonym do udziału w ćwiczeniach musi student uzyskać pozwolenie odpowiedniego profesora. Warunki dopuszczenia i korzystania z ćwiczeń oznaczają osobne regulaminy.

§.72. Każdy zapisujący się do szkoły akademickiej w charakterze studenta zwyczajnego podlega aktowi imatrykulacji. Ma on złożyć przez podanie ręki lub na piśmie uroczyste ślubowanie przestrzegania przepisów szkoły i godności akademickiej. Studentom nadzwyczajnym i wolnym słuchaczom więc nie przysługuje prawo imatrykulacji, ale winni oni także złożyć piśmienne przyrzeczenie przestrzegania przepisów i zarządzeń akademickich.

§.73. Każdy student i wolny słuchacz opłaca wpisowe po przyjęciu do szkoły akademickiej. Studenci i wolni słuchacze wnoszą nadto w każdym półroczu lub kwartale opłatę, której wysokość niezależną jest od liczby

godzin wykładów, na które się zapisali. Za ćwiczenia w pracowniach i seminarjach uiszczają studenci i wolni słuchacze osobne opłaty, które przeznaczone są w całości na potrzeby odnośnych pracowni i seminarjów. Niezamożna młodzież może być uwalniana od opłaty za wykłady w całości lub częściowo. Natomiast wpisowe i opłaty za ćwiczenia muszą uiszczać wszyscy. Wysockość wszystkich opłat, przez studentów udszczonych, ustanawia Ministerstwo W.R. i O.P.

§.74. Student zwyczajny, jako członek szkoły najwyższej, jest współodpowiedzialny za godność i dobro szkoły, poddaje się karności akademickiej i obowiązkuje się do posłuszeństwa wobec władz akademickich i ich zarządzeń, do przestrzegania dobrych obyczajów i do sumiennego poświęcania się obranym studjom naukowym. Zarazem zyskuje w ramach dotyczących przepisów prawo korzystania - po dokonany wpisie - z odbywających się w szkole wykładów i ćwiczeń i wogóle z urządzeń szkoły, prawo zdawania egzaminów, oraz dostępienia stopni akademickich.

W razie potrzeby ma prawo do opieki ze strony władz akademickich i do uczestniczenia w dobrodziejstwach dla młodzieży akademickiej przeznaczonych.

Uczeń nadzwyczajny ma jedynie prawo korzystania, w ramach przepisów, po dokonany wpisie, z wykładów i ćwiczeń.

§.75. Student wpisany do szkoły akademickiej otrzymuje odpowiednie zaświadczenie /legitymację/. Student opuszczający szkołę otrzymuje świadectwo odejścia, w którym będą wymienione wykłady jakich słuchał, oraz ćwiczenia, na jakie uczęszczał, dalej egzamina, jakie w ciągu roku studjów zdał, nagrody, jakie pozyskał, nareszcie kary dyscyplinarne, o ile je na niego nałożono.

§.76. Stopnie akademickie dzielą się na niższe i wyższe.

Do niższych należą: stopień licencjata na wydziale teologicznym, stopień lekarza na medycznym, stopień magistra na pozostałych wydziałach uniwersyteckich, oraz w innych szkołach akademickich, w których nadawane być mogą również stopnie architekta i inżyniera. Stopnie te otrzymuje się po złożeniu odpowiednich egzaminów. Stopniem wyższym jest we wszystkich szkołach akademickich doktorat, który można otrzymać po uzyskaniu stopnia niższego, złożeniu egzaminów doktorskich i przedstawieniu pracy naukowej w języku polskim wydrukowanej.

§.77. Naruszenie przepisów godności akademickiej

pociąga za sobą odpowiedzialność dyscyplinarną studentów.

Władzą dyscyplinarną jest senat akademicki, który może poruczyć wykonanie tej władzy częściowo lub zupełnie specjalnym sądom akademickim dla spraw studentów, lub dziekanom.

Do kar dyscyplinarnych należy: napomnienie dziekańskie, napomnienie rektorskie, niezaliczenie bieżącego półrocza lub kwartału, na poczet czasu studjów, usunięcie ze szkoły, pozbawienie prawa studjów państwowych szkół akademickich.

§.78. Studenci którzy ukończyli⁴ studia¹ zamierza przystąpić do akademickich egzaminów końcowych, lub znajdujący się w trakcie zdawania tych egzaminów, podlegają władzy dyscyplinarnej Senatu akademickiego o tyle, że senat akademicki może im na wniosek odnosnej Rady wydziału odebrać prawo przystępowania do tych egzaminów, albo dalszego ich składowania. Senat akademicki może też kandydatom którzy zdali wszystkie przepisane egzaminy, odmówić w porozumieniu z Radą wydziału prawa otrzymania ~~absoluterjum~~, lub dyplomu akademickiego.

Licencjaci, magistrzy, inżynierowie, architekci, lekarze i doktorzy, którzy stali się niegodnymi stopnia akademickiego, mogą być przez senat akademicki w porozumieniu z Radą odnosnego wydziału stopnia tego pozbawieni. Senat ma prawo żądać od władz sądowych i dyscyplinarnych odpisów wyroków przeciw pomienionym osobom, oraz odnosnych aktów.

§.79. Studenci mają prawo zakładania stowarzyszeń akademickich. Nazwa "stowarzyszeń akademickich" przysługuje tylko takim stowarzyszeniom, które zastosują się do przepisów niżej podanych.

§.80. Stowarzyszenia akademickie nie mogą mieć celów politycznych a należeć do nich może tylko młodzież akademicka i członkowie gromad nauczycielskich.

§.81. Powstanie stowarzyszenia akademickiego jest zależne od zatwierdzenia jego statutu przez senat. Każdą zmianę statutu należy również przedłożyć Senatowi do zatwierdzenia.

§.82. Z początkiem roku szkolnego powinno każde stowarzyszenie podać do wiadomości rektora listę członków jego zarządu, a także w ciągu roku donosić bezwzględnie o zmianach dokonanych w tym zarządzie.

§.83. Tylko stowarzyszenia akademickie mają prawo

do opieki ze strony władz akademickich. Opiekę tę wykonywa senat za pośrednictwem kuratora. Stowarzyszenia akademickie nie podlegają zwyczajnemu nadzorowi władz policyjnych i politycznych.

§.84. W murach szkół akademickich mogą się odbywać zgromadzenia młodzieży akademickiej /wiece/, bez udziału osób z poza szkoły i tylko wtedy, jeżeli rektor na takie zgromadzenia za każdym razem zezwoli. Prawo nadzoru nad takimi wiecami przysługuje wyłącznie władzom akademickim. Na każdym wiecu może rektor być osobiście obecnym lub delegować nań swego zastępcę.

§.85. Na wiecu dozwolonym jest tylko omawianie spraw ściśle z życiem akademickim związanych. Porządek obradowania na wiecu ma się stosować do regulaminu, jaki młodzież dla swoich wieców uchwali na zwołanym osobno w tym celu ogólnie akademickim zebraniu. Regulamin ten należy przedstawić senatowi do zatwierdzenia.

K u r a t o r j a, s t o w a r z y s z e n i a
p o p i e r a j a c e s z k o ł ę, k o l e g j a
d o k t o r ó w, a k a d e m i c k i e d o m y
p r o f e s o r s k i e i s t u d e n c k i e.

§.86. Tworzenie i statuty instytucji, w nagłówku wskazanych, należy do kompetencji Senatów każdej szkoły w ramach obowiązujących ustaw. Jeżeli są to instytucje wspólne dla kilku szkół najwyższych, senaty tych szkół wyłania organ utrzymujący związek z tymi instytucjami.

P o s t a n o w i e n i a k o ņ c o w e.

§.87. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z początkiem roku akademickiego 1920/21. t.j. z dniem 1. października 1920. i z tą chwilą wręcz traci moc przepisy prawne regulujące sprawy określone tą ustawą. Inne przepisy prawne dotyczące szkół najwyższych, których przedmiot nie jest tą ustawą określony, zatrzymując swą moc obowiązującą aż do zastąpienia ich przez przepisy nowe, wydane przez Ministerstwo W.R. i O.P. lub władze samorządne akademickie w zakresie ich kompetencji.

Wybory mających urzędować w roku akademickim 1920/21. władz akademickich mają się wszakże odbyć już wedle tej ustawy.

nie.
lamin ten należy przedstawić senatowi do zatwierdzenia.
osoba w tym celu ogólnie akademickim zabraniam. Regu-
taki młodzień dla swoich wieców uchwały na zwołanem
opracowania na wiece na się stosować do regulaminu,
chodzić z życiem akademickim zwiastujących. Porządek
§ 85. Na wiece dowolnem jest tylko omawianie sprawy
być osobiste obecny lub delegować na swoje za-
wiedom akademickim. Na każdym wiece może prezo-
Prawo nadzoru nad takimi wiecami przysługuje wyłącznie
tor na takie zgromadzenia za każdym razem znowu.
uczelnia osób z poza szkoły i tylko wtedy jeżeli tak-
zgromadzenia młodzieży akademickiej /wiece/, bez
§ 84. W murach szkoły akademickich mogą się odbywać
wiece politycznych i politycznych.
nie akademickie nie podlegają wyjątkowemu nadzorowi
Wykonuje senat za pośrednictwem kuratora. Stowarzysze-
do opieki ze strony władz akademickich. Opiekę je

uczajmi.
szkół, wyienia organ utrzymujący zwiasek z tymi insty-
wspólne dla kilku szkół najwyszszych, senaty tych
ramach odpowiedzialnych ustaw. Jeżeli są to instytucje
zawych, należy do kompetencji i Senatów każdej szkoły w
§. 86. Tworzenie i statuty instytucji, w nagłównu wskaza-
profesorów i studentów, a kademiów, kolegiów
Kuratorów, a towaryszów i

1920/21. Władze akademickie mają się wszelkie odbyć
Wybory mających w roku akademickim
kompetencji.
Jednocześnie władze akademickie w zakresie ich
przepisy nowe, wydane przez Ministerstwo W. R. i O. P.
są obowiązujące aż do zastąpienia ich przez
przepisy, które nie jest to ustawa określony, zastępujące
przepisy prawne dotyczące szkół wyższych, których
prawnie regulujące sprawy określone tą ustawą. Inne
należy 1920. i z chwilą wstąpienia w życie z mocą
roku akademickiego 1920/21. t. j. z dniem 1. paździer-
nika 1920. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z początkiem
P o s t a n o w i e n i a k o n c u z a.

1870
 1871
 1872
 1873
 1874
 1875
 1876
 1877
 1878
 1879
 1880
 1881
 1882
 1883
 1884
 1885
 1886
 1887
 1888
 1889
 1890
 1891
 1892
 1893
 1894
 1895
 1896
 1897
 1898
 1899
 1900